

Czym jest nadczynność tarczycy

Nadczynność tarczycy to stan, w którym gruczoł tarczowy produkuje nadmierną ilość hormonów – tyroksyny (T4) i trójjodotyroniny (T3). W efekcie metabolizm całego organizmu ulega znacznemu przyspieszeniu, co daje charakterystyczny zestaw objawów.

Najczęstsze przyczyny

Najczęstszą przyczyną nadczynności tarczycy jest choroba Gravesa-Basedowa – schorzenie autoimmunologiczne, w którym organizm wytwarza przeciwciała pobudzające tarczycę do nadmiernej pracy. Inną częstą przyczyną jest wole guzkowe toksyczne, czyli obecność jednego lub kilku guzków autonomicznie produkujących hormony niezależnie od kontroli przysadki. Rzadziej nadczynność wynika z zapalenia tarczycy (np. poporodowego lub podostrego), przedawkowania leków zawierających hormony tarczycy, a także z nadmiernej podaży jodu.

Objawy nadczynności tarczycy

Objawy wynikają z przyspieszenia metabolizmu i pobudzenia układu nerwowego.

- kołatanie serca, przyspieszone tętno, czasem nieregularny rytm serca
- chudnięcie mimo prawidłowego lub zwiększonego apetytu
- nerwowość, drażliwość, trudności z koncentracją
- drżenie rąk, nadmierna potliwość, uczucie gorąca
- biegunki lub częstsze wypróżnienia
- trudności ze snem, zmęczenie mimo pobudzenia
- u części osób: wytrzeszcz oczu i obrzęk powiek (w chorobie Gravesa-Basedowa)

Jak rozpoznaje się nadczynność

Podstawowym badaniem jest oznaczenie TSH, które w nadczynności jest obniżone, oraz wolnych hormonów FT4 i FT3, które są podwyższone. W celu ustalenia przyczyny lekarz może zlecić oznaczenie przeciwciał przeciwko receptorowi TSH (TRAb), USG tarczycy z oceną przepływu krwi (dopplerem), a czasem scyntyografię tarczycy, która pokazuje, które obszary gruczołu nadmiernie wychwytyują jod.

Podsumowanie

Nadczynność tarczycy to choroba, którą można skutecznie leczyć na kilka sposobów – lekami, jodem radioaktywnym lub operacyjnie. Wczesne rozpoznanie i wdrożenie leczenia pozwala uniknąć powikłań ze strony serca i innych narządów.

Ten materiał ma charakter edukacyjny i nie zastępuje konsultacji z lekarzem. W razie wątpliwości dotyczących Twojego stanu zdrowia skontaktuj się z lekarzem prowadzącym.